

Mag ik dan bij jou?

Christus Triumfatorkerk, 14 mei 2023

Lezing: Petrus 3: 8-18 en Johannes 16: 16-24

Voorganger ds. Jaap van den Akker

KOMEN

- Welkomstwoord
- Aanvangslied 'Zolang wij ademhalen' (Lied 657: 1 en 4)
- Moment van Stilte
- Begroeting en bemoediging
- Psalm van de zondag Psalm 66: 1 en 7
- Kyriëgebed, besloten met een gezongen kyrië en aansluitend
- Glorialied 'U alle eer' (Lied 299^e)

WOORD

- Voor de kinderen

Gebed

Gesprek/verhaal

Lied met de kinderen: Laat zo je licht maar schijnen (HH 685)

- Schriftlezing Petrus 3: 8-18
- Lied 'Zing nu de Heer, stemt allen in' (Lied 1 en 6)
- Schriftlezing Johannes 16: 16-24
- Lied 'Al heeft Hij ons verlaten' (Lied 663)
- Preek

Deze preek begint een beetje anders dan anders. Hij begint met een liedje. Een liedje dat u vast wel kent, het komt regelmatig voorbij op de radio. Het is *Mag ik dan bij jou* van Claudia de Breij https://www.youtube.com/watch?v=Gu6Uge1wSLQ&index=17&list=RDdR0_ybFC53s

Ik vind het een prachtig liedje. Het kwam weer bij mij boven, omdat ik het volgende maand bij een bruiloft mag zingen. En ik was deze week alvast aan het oefenen.

Het mooie van het liedje is - vind ik, is het verlangen dat er eruit spreekt. Het verlangen naar geborgenheid, naar een schouder om op te leunen. Het verlangen naar liefde, vertrouwen, contact.

En wat het liedje volgens mij zo spannend maakt, is dat het allemaal in de toekomstige tijd is gesteld. Het is toekomstmuziek. Als er oorlog komt, en als ik dan moet schuilen, als het onweer komt en als ik dan bang ben. Als - nu nog niet.

Je weet van het gevaar, je kunt je iets voorstellen bij oorlog, bij het geweld van onweer, bij het einde - maar het is er nog niet - gelukkig maar, maar als het er wel is, dan heb ik behoefte aan iemand die er voor me is.

En het is niet alleen maar zwaar of angstaanjagend waar Claudia de Breij naar uit kijkt. Als de lente komt, en als ik dan verliefd ben - en ik weet het zeker - mag ik dan bij jou?

Dat is een verlangen. Ik ben nu nog op weg, op zoek, maar dan als de vlinders toeslaan, mag ik dan bij jou? Eigenlijk weet ze het al, zo lijkt het. Eigenlijk weet ze allang dat er maar één is waar ze op kan vertrouwen en waar ze de liefde mee wil delen, maar het lijkt wel of ze het nog niet aan zichzelf heeft toegegeven...

Het is verlangen en onzekerheid tegelijk en dat is wat ik ook lees en voel in de lezing van vandaag. Uit dát verlangen leven de leerlingen van Jezus.

In die onzekerheid leven de leerlingen.

Daarom luisterden we naar dit liedje vanmorgen, om iets mee te voelen van het verlangen en de onzekerheid van de leerlingen.

'Nog een korte tijd,' zegt Jezus vandaag tegen ze. 'Nog een korte tijd en jullie zien me niet meer, maar kort daarna zien jullie me terug.'

Rare zin.

En de leerlingen begrijpen er dan ook niets van. Ze praten er erover met elkaar. Wat bedoelt Jezus nu weer: 'Nog een korte tijd en jullie zien me niet meer, maar kort daarna zien jullie me terug'? En eerder zei hij al: 'ik ga terug naar de Vader.'

Ze trekken al een lange tijd op met Jezus, de leerlingen. Ze hebben gezien wat hij deed: hij vertelde over God alsof het zijn Vader was. Daar, met wat Jezus zei en deed kwam God heel dichtbij. Het ging over liefde, over vrijheid en verlossing, over worden wie je bent. Het ging opeens niet meer over regeltjes die mensen uitsluiten, nee het ging er opeens over dat iedereen bij God mag horen - zelfs als wij met mensen geen raad weten omdat ze anders zijn - tollenaars, besmettelijke zieken, maar ook kinderen, ouderen, alleenstaanden. Als de mensen ze vergaten, dan haalde Jezus ze erbij en zette ze in het midden.

Wat Jezus deed en zei, dat had een verlangen wakker gemaakt bij de leerlingen. Een verlangen naar een wereld waar het goed is. Een wereld waarin God dichtbij de mensen woont, waarin je zijn liefde kunt voelen en delen. En hoe meer Jezus zei en deed.... Des te meer de gedachte opkwam: die wereld zou nu toch wel snel aanbreken?

Maar de leerlingen zijn gaan twijfelen.

Jezus heeft het ook over andere dingen.

Hij zal hen verlaten.

Hij zal naar zijn Vader gaan - betekent dat dat hij binnenkort dood zal gaan?

En het wordt nog erger: Jezus zegt: 'jullie zullen huilen en weeklagen, jullie zullen bedroefd zijn en verdriet hebben.' De leerlingen zijn in verwarring.

Wij weten - achteraf - wat de woorden van Jezus betekenen.

Inderdaad ze zullen verdriet hebben. Jezus zal worden opgepakt, veroordeeld, omgebracht.

De leerlingen zullen in radeloosheid alle kanten op vluchten.

Dat verlangen dat in hun wakker is gemaakt, het wordt niet zomaar realiteit. Dat besef dringt vandaag door.

Het is een zware tocht - de weg van het geloof. De twijfel slaat regelmatig toe. Er zijn momenten dat je het niet meer ziet zitten.

Wordt dat nog wat met die wereld van U, God?

U zag dat het goed was - het staat op de eerste bladzijde van Bijbel - maar je moet soms wel erg goed zoeken?!

Jezus maakt de vergelijking met een bevalling in het Evangelie: "Ook een vrouw heeft het zwaar als haar tijd gekomen is, maar wanneer haar kind geboren is, herinnert ze zich de pijn niet meer, omdat ze blij is dat er een mens ter wereld is gekomen." In alle abstracte en vage woorden van verlangen en hoop, moeilijk te begrijpen voor de leerlingen en voor ons, opeens een verrassend concreet beeld - gewaagd ook. Ook Paulus vergelijkt in zijn brieven de komst van het Koninkrijk van God met weeën. Het is een mooi beeld. De pijn wordt niet ontkend. Maar het wordt in een perspectief geplaatst. Er is uitzicht op een beter, ander leven - de pijn, het verdriet, de twijfel, ze zijn er onmiskenbaar en ze doen zeer, maar daar blijft het niet bij. Dat is wat het beeld vertelt. Dat is wat Jezus zijn leerlingen probeert duidelijk te maken.

Wat zegt deze tekst nu tegen ons, vandaag?

Wat vertelt dit moeilijke gedeelte uit het Evangelie volgens Johannes aan ons? Hoe kunnen wij, gelovigen in een gesecculariseerde samenleving, iets van de betekenis van teksten als deze - 2000 jaar oud - meegeven aan de mensen om ons heen collega's, burens, vrienden. Aan onze kinderen en volgende generaties?

De vergelijking ligt voor de hand.

Wij leven in dezelfde tussentijd als de leerlingen van Jezus.

A.s donderdag is het Hemelvaartsdag. Dan herdenken we dat Jezus, nadat hij veertig dagen heeft laten zien dat hij niet dood is, maar leeft, wordt opgenomen in de hemel. Zoals hij heeft aangekondigd: Ik ga naar de Vader.

Wij weten van Pasen. Wij hebben het verhaal gehoord van het lege graf - vijf weken geleden.

Wij proberen de verhalen te begrijpen die vertellen dat Jezus leeft en erbij is, als wij het brood breken, als wij delen, als wij met elkaar lezen uit de Bijbel en praten over God.

Maar de wereld is niet veranderd. De wereld gaat haar gang zo lijkt het wel. De beelden van het journaal vliegen ons aan. Wij vieren nieuw leven, maar we rouwen ook om verlies.

Wat wij moeten leren, net als de leerlingen - is leren leven van het verlangen.

Dat is wat ik leer uit die moeilijke woorden van Jezus die Johannes voor ons heeft opgeschreven, dat is ook wat ik leer - wat ik voel! - als ik luister naar het liedje van Claudia de Breij.

Het is een verlangen dat zekerheid wordt.

"Als het einde komt en als ik dan bang ben - mag ik dan bij jou? Als het einde komt en als ik dan alleen ben, mag ik dan bij jou?"

Het zijn twee vragen, maar er spreekt vertrouwen uit, hoop, zekerheid bijna. Ik weet dat het zo is. Ik weet dat ik op je kan rekenen, dat als het echt nodig is. Als de nood hoog is, dat ik dan op je terug kan vallen.

Dat is het vertrouwen dat je je kind hoopt mee te geven, dat ze altijd op je terug mag vallen als ouder.

Dat is hoe Jezus God als zijn vader heeft leren kennen, en God is die belofte trouw gebleven, toen Jezus bang was en alleen, toen heeft God zich over hem ontfermt, en dat vertrouwen, dat is het vertrouwen, dat uit het verlangen van het geloof mag spreken. Het verlangen dat het goed is, dat je er mag zijn, brengt Jezus zo dichtbij, dat je in de weerbarstigheid van dit leven houvast mag hebben in het verlangen, omdat God er voor je is.

Als de oorlog komt, of je moet huilen - als de lente komt en de liefde.

"Ja," zegt God vandaag, "je mag bij Mij." Amen.

- Muzikaal intermezzo

ANTWOORD

- Lied 'Kondig het jubelend aan' (Lied 659: 1, 2, 5 en 6)
- Dankgebed en voorbeden, stil gebed, Onze Vader
- Collecte

GAAN

- Slotlied 'Geest van hierboven' (Lied 675)
- Zegen, gevolgd door gezongen "Amen"
- Orgelspel